
Faludi Ádám

A TIZENKILENCES

„A szemetek ismerős, de nem tükröződik benne már az ég.”
(Aragon)

A tizenkilences szám került az első helyre. Ez az egy maradt meg ma reggelre a számokból. Az utolsó helyen, a végtelenben is a tizenkilences áll, a felesleges többit eltávolította a vésőszándék és a kalapáló kedv. Semmi szükség nincsen más számokra, a tizenkilences elég tágas, kifejezi az összes többi, és egyúttal értelmetlenné is teszi a használatukat. Fenébe a számokkal, csak keveredést okoznak, eljött az ideje, megkérdezzük őket létjogosultságukat. A kérdőjel is egy tizenkilences.

A tizenkilences ragyog a megtisztított számsoron végig, mindenütt. Földből, acélból, gyémántból, felhőből, viharlámpából, tehénlepényből, szerelemből, levegőzésből áll. Tizenkilences szemek a nyakláncan, a nyaklánc egy tizenkilenc éves lányon, 19×19 alkalommal ér melléhez séta közben.

A Tizenkilences utca sarkán áll a ház, amelyikben két öregasszony él a tizenkilencet megelőző időkben. Az udvaron este hatkor egy szürke BZS51 típusú, és *Madison* fantázianevű zsebrádióból a *Down town* szól. *Petula Clark* éneklő az *Osterreich 1*-en, hogy dauntaun, s a ház alatti pincében magasan áll a víz. Valaki még az őszön a lefolyóban felejtette a pince dugóját. Félig vízzel tele a pince, egy ólajtóval lehet csak eltutajozni a túlsó végébe a dugóhoz. A víz szénfekete, átázott fadarabok és más mocskos uszadékok veszik körül a tutajt, a mennyezetről lógó pókhálóban mésztörmelék. A Tizenkilencedik utca a Felsővárosban kanyarog, s egy hideg februári nap tartozik hozzá.

A háznak két bejárata van, az öregasszonyok testvérek, és külön életet élnek a bejáratok mögötti lakásokban. Külön konyhájuk, kamrájuk, szobájuk és előszobájuk rejti a külön életüket, amelynek napi alakulásáról este néként beszámolnak egymásnak. Egyikük özvegy, a másik Jézus menyasszonya – házi változatban. Az ő szobájában antik bútorok torlódtak össze, szűk ösvény vezet az asztalok, székek és szekrények között az ágyhoz. Zöld csempés cserépkályha magasodik a bejárati ajtó mellett, majdnem az utcára néző ablakig ér, és lehetetlen vele fűteni. Egy zsák szén érkezik vasúton a

nem túl távoli bányavidékről, de a február végi hangulat nem moccan a szobából. A cserépkályha minden járatát korom tömi el, fulladozva nyomakodik rajtuk keresztül a kémény irányába a füst.

A *19th nervous breakdown* képes egyedül felvenni a harcot az átfázott szobával, rendszeresen hangzik fel ez a *Stones* szám az asztal csipketerítőjén álló kis szürke zsebrádióból, ekkor nyomul felfelé a listákon, esténként háromszor-négyszer is eldübörög a fűtött basszus a magába roskadt redőny irányába, aztán vissza a szobaajtó felé, és be az ágyba a dunyha alá. *Top Twenty Show*. A *Gördülő Köveken nem nő moha*, átzuhognak a szobán, s a hőmérő higanya alig három perc alatt tizenkilenc fokot emelkedik. Érdemes hűségese-nek maradni ehhez a tizenkilenceshez, földig érő köpenyéről leperreg a felejtés esője, gombjai zöldek, s nem tapad meg lengő szárnyain a moha.

A konyha kisebb és barátságosabb a szobánál, a *Déli Krónika* előtt *Colas Breugnon* meséli folytatásokban és mennyei derűvel mindennapi csibészégeit. *Pécsi Sándor* hangja van Colas Breugnonnak, az ajándékba kapott vén téliszalámi-végből aranyló fűrészpor pereg az asztal kockás viaszosvászon terítőjére, ahogyan a vasfűrész lapja akadozva leszkel belőle egy karikát. Áldozati étel, egészségének ajánlom C. B. Asztalos Mester!

A lány, akit *Kezdő Gimnazistának* hívnak, öt házzal délebbre lakik, fűtött szobában. Kezében kövek, s szeret a szobának abba a sarkába húzódni, amelyikre rányílik az ajtó. 19×19 alkalommal támasztja hátát a szobasaroknak, alsóneműje elázik, duzzadt és forró szirmait tenyeremen hordozza a délután. Kamaszmelle között újra meg újra folyékony medál fehérlik elő tizenkilenc szemből álló nyakláncon. Ámulva néz ilyenkor tizenkilenc másodpercig guggolásba csúszva és lélegzetvisszafojtva. A család a nyitott ajtón túl sürgölődik, sok a dolog, nagy a ház.

Estefelé Petula Clark éneklí a dauntaunt a felsővárosi házban, amelyiknek két bejárata van. Zöld gombos felleghajó köpenyek eldobálva a kanyargós utcában mindenfelé. A lány neve *Tizenkilenc*. Semmi szükség nincsen más nevekre. Minden lány neve Tizenkilenc. Egyszerre közelednek a *19th nervous breakdown* hívójelére. A sarokháznál balra fordulva kikerülhet ő mindegyik szeméttel teleborított nap. Az olvasón tizenkilenc láncszem, ennyi maradt a számokból mára. Mindenből ennyi maradt. Ennyi maradt a minde nből.